

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Magdalenou Ježkovou, ve věci žalobce **S. H.**, bytem N. B., J. F. 892, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, pracoviště Hradec Králové, Hradec Králové, Slezská 839, o invalidní důchod, k rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 23. února 2016, čj. 5506222227/46091-KRM, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojil včasnou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2016, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2015. Citovaným rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

V žalobě uvedl, že posudková lékařka MUDr. E. K. pochybila, neboť neměla k dispozici stěžejní lékařskou zprávu od ortopeda MUDr. Ch. CSc. Posudková lékařka tedy učinila závěr, aniž by fyzicky prověřila jeho zdravotní stav. Žalobce dále uvedl, že na jednání byl pouze seznámen s tím, že není invalidní v žádném stupni, poněvadž pokles jeho pracovní schopnosti činí pouze 20 %. Proto podal námitku proti tomuto rozhodnutí. Námitka však byla zamítnuta s odůvodněním, že došlo k navýšení poklesu pracovní schopnosti o 10 %, tedy celkově na 30 %, a k přiznání invalidity je zapotřebí 35 %. Žalobce upozornil, že i toto rozhodnutí bylo učiněno ještě dříve, než jej posuzující lékař MUDr. F. S. viděl fyzicky.

Žalobce zdůraznil, že jeho zdravotní stav je opravdu takový, že nemůže déle než 10 minut stát nebo chodit, proto byl i 12 měsíců v pracovní neschopnosti a následně byl nucen ukončit pracovní poměr u stávajícího zaměstnavatele, kde byl zaměstnán ve funkci mistra sušárenských provozů. Od listopadu roku 2015 je

nezaměstnaný a evidovaný na úřadu práce. Dále uvedl, že v červnu tohoto mu bude 61 let a do starobního důchodu mu tedy zbývá ještě dva a půl roku. Zaměstnání vzhledem k věku a opravdu špatnému zdravotnímu stavu však nemůže sehnat, proto mu velmi záleží na tom, aby mu byl přiznán alespoň první stupeň invalidity, který podle posouzení jak obvodního lékaře MUDr. M., tak ortopeda MUDr. Ch., CSc., je ekvivalentní. Podle vyjádření obou lékařů se jeho zdravotní stav nemůže zlepšit, ale naopak je jisté, že už se bude dále zhoršovat.

Krajský soud vyžádal ve věci vypracování posudku místně a věcně příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové – dále jen „PK MPSV Hradec Králové“ (jak mu ukládá § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení v platném znění). PK MPSV Hradec Králové ve svém posudku uvedla, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje výsledný stav po opakovaných operacích equinovarozy dolních končetin s deformitami a omezením hybnosti oboustranně, s reziduálními těžkými degenerativními změnami hlezenního kloubu a Chopartova kloubu levé nohy s deformitami, s výrazným omezením hybnosti v oblasti TC skloubení po operačním řešení trojí artrodézou v roce 2011 s komplikovaným hojením. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly XV, oddíl B, položka 12b přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí na 30 %. Horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti volila vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým zdravotním obtížím. PK MPSV Hradec Králové za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považovala narůstající obtíže v oblasti dolních končetin, zejména vlevo, pro deformity nohou –pedes equinovares. Žalobce byl v dětství opakovaně operován, poslední operace byla provedena v 15 letech. Pro rozvoj těžkých degenerativních změn hlezenního kloubu a Chopartova kloubu levé nohy s přetrvávajícími deformitami, s výrazným omezením hybnosti v oblasti TC skloubení, byla provedena v roce 2011, trojí artrodéza s komplikovaným pooperačním hojením. PK PMSV Hradec Králové konstatovala, že nadále přetrvávají deformity nohou, žalobce má obě chodidla zkrácena, vážne oboustranně hybnost, vlevo v TC kloubu je prakticky nulová. Artrodéza je t.č. v ne zcela v optimálním postavení, stereotyp chůze zhoršen i v důsledku znehybnění hybnosti prvního prstce. Stereotyp chůze je narušen. Popsaná hypotrofie svalstva dolních končetin. Dle podkladové dokumentace byl žalobce schopen ve sledovaném období chůze bez opory. K jednání PK přišel s oboustrannou oporou k odlehčení zátěže dolních končetin, po místnosti byl krátce schopen chůze bez opory. Žalobce je po artroskopickém ošetření letého kolenního kloubu v listopadu 2014, kdy bylo provedeno parciální odstranění vnitřního menisku a zbytnělé vnitřní brány kloubního pouzdra, popsány degenerativní změny II. – III. stupně. Po funkční stránce nebylo doloženo posudkově významné omezení rozsahu hybnosti, nebyla zjištěna nestabilita levého kolenního kloubu. Levé koleno bylo klidné, bez otoků a výpotku, extenze 0 st., flexe 120 st., při jednání PK do flexe 130 St., vazy pevné. Při vadném stereotypu chůze žalobce v posledních pěti letech zhoršující se bolesti páteře. Po funkční stránce nebylo zjištěno závažné omezení statiky a dynamiky páteře, nebyly zjištěny projevy kompresivního kořenového syndromu. PK MPSV Hradec Králové dále konstatovala, že u žalobce dominuje omezená zatížitelnost dolních končetin zejména pro uvedené

postižení v oblasti levé nohy a levého hlezenního kloubu i při v.s. podílu přetěžování pohybového aparátu při obezitě. PK MPSV Hradec Králové hodnotila objektivně doloženou tíži zdravotního postižení dle kapitoly XV, oddíl B, položka 12, tedy jako deformity nohou, funkčně na rozhraní lehkého a výrazného postižení. Vzhledem k celkovému dopadu oboustranného postižení a ne zcela optimálního výsledku operačního řešení znehybnění vlevo hodnotila již jako výrazné postižení pro omezení dosahu chůze, přestože je uváděno, že žalobce chodil bez opory. Na horní hranici daného procentního rozmezí zohlednila i ostatní zdravotní postižení, tedy po funkční stránce lehčí obtíže zejména v oblasti levého kolenního kloubu, páteře a ramenních kloubů. PK MPSV Hradec Králové se od posouzení zdravotního stavu z důvodu podání námitky proti rozhodnutí žalované v celkovém procentním hodnocení poklesu pracovní schopnosti neliší, liší se pouze zařazení pod jinou položku dané kapitoly a oddílu dané přílohy. PK MPSV Hradec Králové považuje jako výstižnější pro hodnocení obtíží posuzovaného položku deformit nohou, ze kterých současné obtíže posuzovaného vycházejí. Znehybnění v hlezenním kloubu je důsledkem dlouhodobých obtíží pro postižení nohou. Ne zcela optimální výsledek operačního řešení je PK zohledněn hodnocením po funkční stránce dle položky 12b. PK MPSV Hradec Králové dále uvedla, že prostudovala podkladovou dokumentaci, včetně odborných nálezů MUDr. Ch., CSc. a provedla vlastní vyšetření odborným lékařem. V nově doloženém nálezu MUDr. Ch. CSc. je objektivně popsán zcela totožný klinický nálezu jako v nálezu ze dne 9. 4. 2015, tedy progresi funkčního postižení nebyla doložena. Žalobce má vyšší kvalifikační potenciál, je schopen práce i v jiných pracovních pozicích. Ve shodě s posudkem posudkového lékaře zdravotní stav posuzovaného nadále odpovídá charakteru osoby zdravotně znevýhodněné, tj. s poskytnutím zvýšené ochrany na trhu práce pro zdravotní postižení. PK MPSV Hradec Králové tak uzavřela, že zdravotní stav k datu vydání rozhodnutí ze dne 23. 2. 2016 neodpovídá žádnému stupni invalidity. PK MPSV Hradec Králové stanovila konečnou procentní míru poklesu pracovní schopnosti k datu napadeného rozhodnutí na 30 %.

Při nařízeném jednání dne 2. 2. 2017 pověřená pracovnice žalované konstatovala, že k uvedenému posudku PK MPSV Hradec Králové nemá žádné připomínky a tudíž ani nenavrhuje další důkazní prostředky. Závěrem uvedla, že v případě žalobce nebyla v žádném zdravotním posudku prokázána invalidita I. až III. stupně.

Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal.

V ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění je v odst. 1 uvedeno, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

V odst. 3 je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Další odstavce tohoto ustanovení pak stanoví, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Po přezkoumání a projednání věci krajský soud konstatuje, že PK MPSV Hradec Králové za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje výsledný stav po opakovaných operacích equinovarozy dolních končetin s deformitami a omezením hybnosti oboustranně, s reziduálními těžkými degenerativními změnami hlezenního kloubu a Chopartova kloubu levé nohy s deformitami, s výrazným omezením hybnosti v oblasti TC skloubení po operačním řešení trojí artodézou v roce 2011 s komplikovaným hojením. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly XV, oddíl B, položka 12b přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí na 30 %. Horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti volila vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění s přihlédnutím k ostatním objektivně doloženým zdravotním obtížím.

Žalobce má vyšší kvalifikační potenciál, je schopen práce v i jiných pracovních pozicích. Ve shodě s posudkem posudkového lékaře zdravotní stav posuzovaného

nadále odpovídá charakteru osoby zdravotně znevýhodněné, tj. s poskytnutím zvýšené ochrany na trhu práce pro zdravotní postižení. PK MPSV Hradec Králové tak uzavřela, že zdravotní stav k datu vydání rozhodnutí ze dne 23. 2. 2016 neodpovídal žádnému stupni invalidity. PK MPSV Hradec Králové stanovila konečnou procentní míru poklesu pracovní schopnosti k datu napadeného rozhodnutí na 30 %.

Krajský soud neměl po přezkoumání věci závažnějších pochybností o správnosti posudkového závěru PK MPSV Hradci Králové, a tudíž ani o správnosti výroku napadeného rozhodnutí, které rovněž vcelku podrobně popisuje ve svém odůvodnění, proč nemohla být zvolena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce, která by mohla znamenat existenci alespoň prvního stupně jeho invalidity.

Vzhledem k tomu, že nebyla zjištěna žádná vada řízení, ani žádná nezákonnost, tedy nesoulad platné právní úpravy s učiněným závěrem žalované, krajskému soudu nezbylo, než žalobu, jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu tudíž nevzniklo. Správní orgán žádné náklady řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 2. únor 2017

JUDr. Magdalena Ježková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
I. K.